

Vladimir Rajković, dipl. ing. šum.

6. 9. 1924. – 3. 5. 2026.

Živko Petković, dipl. ing. šum.

10. 11. 1925. – 15. 7. 2026.

Branko Meštrić

Hrvatsko šumarsko društvo

Ako želite doživjeti stotu dobro je biti šumar, ili bar voljeti šumu. Tako je nekako svoj stoti jubilej prokomentirao Petar Prebježić uz odobravanje prijatelja i vršnjaka Vlade Rajkovića, na prekrasnoj proslavi koju su mu početkom 2024. godine na Šumarskom fakultetu priredili bivši suradnici iz Zavoda za uzgajanje šuma. Vladimir Rajković je do svoje stote obljetnice ipak trebao pričekati do rujna. A u rujnu su svom dugogodišnjem članu i redovitom posjetitelju čuvenih Šumarskih četvrtaka, proslavu priredili kolege iz Hrvatskog šumarskog društva Ogranak Zagreb u našem Šumarskom domu. Pobrojali su se tada naši stogodišnjaci i ustanovili da je sljedeći stogodišnjak Živko Petković koji svoj stoti očekuje krajem 2025. O tome smo pisali u broju 9-10/2024.

Na žalost, već u broju 7-8/2025 morali smo objaviti spomen na našeg Peru, koji nas je napustio u lipnju te godine sa 101 godinom i 4 mjeseca.

Vladimir Rajković umro je 3. svibnja ove, 2026. godine sa 101 godinom i 8 mjeseci starosti. Rođen u Vinkovcima 6. rujna 1924. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Vinkovcima gdje je i maturirao 1947. godine. Na Šumarskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1964. godine. Još prije diplome radio je u Bihaću, DIP-u Stjepan Sekulić u Novoj Gradiški a potom u Rijeci u Sekciji za uređivanje šuma. Po diplomiranju prelazi u Institut za drvo u Zagrebu da bi potom najveći dio radnog vijeka proveo u Ljubljani gdje je u poduzeću Metalka radio na primjeni elektronske obrade podataka. Stoga ga možemo smatrati prvim informatičarem među šumarima, o čemu je rado i s ponosom govorio i autoru ovog članka.

Neposredni povod ovom kombiniranom *in memoriamu* je činjenica da je nedavno, točnije 17. srpnja 2026., umro i Živko Petković. Treći apostrofirani (tada još potencijalni) stogodišnjak u gornjem članku dočekao je svoju stotu prije nekoliko mjeseci (umro je sa 100 godina i 8 mjeseci).

Živko Petković rođen je 10. studenog 1925. u Drvaru gdje je završio osnovnu školu i započeo gimnaziju. Ratna vremena su ga nosila naokolo pa je maturirao tek 1949. u Bjelovaru. Već 1955. diplomirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu na Biološkom odsjeku. Zaposlio se 1956. u taksaciji Ministarstva šumarstva u Zagrebu, a od 1966. pa do kraja radnog vijeka biva u Udruženju šumsko-privrednih organizacija, odnosno u Poslovnoj zajednici šumarstva i drvne industrije u Zagrebu.

Tako se i završava priča o našim stogodišnjacima što smo je započeli proslavom na našem fakultetu. Veselili smo se tada Perinom stotom, nadali Vladinom i Živkovom. Kako su na proslavi većinom bili šumari, a oni ostali zasigurno vole šumu, sve su ohrabrile riječi slavljenika – zasigurno će biti još mnogo stogodišnjaka među šumarima.

Sjećamo se Petra Prebježića, a ovim tekstom upisujemo u šumarsku povijest imena Vladimira Rajkovića i Živka Petkovića. Dragi kolege, dragi naši stogodišnjaci – bila je čast živjeti i raditi s vama. Počivali u miru.

Naši stogodišnjaci.

Foto: Oliver Vlainić